

EL REFORMISTA

SETMANARI POLÍTIC D'AVISOS I NOVES

Preu de subscripció:
1 pesseta trimestre. — Nombre solt 5 céntims.

Redacció i Administració:
Carrer de Clivillers, 22

Any I

OLOT 12 de Mars de 1914

Nom. 9

D'actualitat

El resultat de les eleccions legislatives celebrades el prop passat diumenge, marquen una fita en la marxa política espanyola per una banda i en la regional de Catalunya per l'altra, que deuen tenir-se en compte, car ella implica una variant que pot ésser causa eficient de conseqüències d'influència capdal en l'avenir.

Fins avui, dos partits intrangigents amb lo constituït, exercien arreu d'Espanya, una, diguemne *hegemonia* verdaderament lamentable i cada un d'ells s'aprestava a la lluita amb diferents armes pro perseguint el mateix fi.

Un fanatisme exagerat era la norma de totes llurs accions portant-los a l'ensemps que a l'afiançament de llurs idees a utilitzar per a aital afiançament procediments turbulents ben lamentables. L'un partit es el *lerrouxista*, l'altre el *jaumista*.

Sortosament en les eleccions prop passades s'ha donat a n'aquestos dos partits (radicalíssim cada un, des del seu punt de vista) el més solemne mentís, vençant d'una vegada la preponderància que'l moviment patriòtic de la solidaritat, (equivocat, empró no perquè no fós noble, sinó per les passions i vanitats dels quins els dirigien,) els havia donat, a uns atribuintlos-hi un dictat d'Espanyolisme que no tenien i'ls altres fent-los sortir de la vida amorfa i esmortuida que portava des de l'última guerra fratricida.

El partit l'errouxista ha sofert una ferida mortal car en tot Espanya, tres diputats radicals han obtingut unicament la representació en Corts, i aixó es prova palesa de que les turbulències, les excitacions i la rebelió, han produït en l'ànim dels qui fins avui seguien per considerar-ho docmàtic les indicacions de llurs *jefes*, un efecte contrari i de que l'element concient del partit republicà perfectament capacitat *de lo que es i a d'ésser la república*, no ha volgut tolerar per més temps tinga llur representació, qui no sap o no vol cumplir amb els deures que com a ciutadà li corresponen.

La derrota del diumenge ha ocasionat la desfeta de la esquerra catalana, esquerra que per desgracia ha actuat funestament des de molt temps a n'aquesta part i que avui ha quedat sens la forsa moral necessaria per a erigir-se en defensora dels interessos demòcrates.

Per aixó entenem nosaltres, que tot bon democrata, tot bon republicà que vulgui estiguin implantats ben prompte en Espanya els principis demòcrates que encarnen llurs aspiracions, deu, fent un examen de consciència, abaixar els ulls i engrossar les files de l'únic partit que dins del seu programa democràtic i autonomista, pot desenrotllar les qüestions socials i polítiques modernes, sens necessitat d'actuar d'una manera estrident dins la política Espanyola.

Aqueix partit es el *Reformista*. Homes eminents com l'Azcarate, Galdós, Alvarez, Zulueta, demòcrates de sempre i republicans convensuts, son els directors d'aquest moviment eminentment lliberal que en día no llunyà regirà a no duptar els destins d'Espanya, pro implantant en tota la seva magnitud llur programa acceptant d'aquesta manera com a merament circumstancial la forma de Govern, sempre i quant la monarquia no exigeixi el *sacrifici dels principis fundamentals que integran al mateix*.

El partit jaumista ha sofert també en les eleccions últimes una ferida mortal que lentament acabarà amb la seva vida.

En pocs anys des de 1907 fins avui, el partit jaumista ha vist com anaven desapareixent paulatinament els baluards inexpugnables que en Espanya tenien, mercés a que les corrents modernes no estan per tradicionalismes mal entesos que degeneren en fanatisme, i no volen respirar l'aire viciat com en temps de l'absolutisme a principis i mitjans del segle XIX.

Per aixó devant d'aquestos dos partits s'ha aixecat com un sol home l'esprit del poble, i per aixó hem vist com a Barcelona quedava vensuda i desfeta la bandera de la immoralitat, del *lerrouxisme*.